

tiden, ligesom det har været Tilfældet i Fortiden, være god Grund til i Grundloven at søge bestemte Former for Afgørelsen af saadanne Finanslovkonflikter. Et andet Punkt er Rigsrettens Sammensætning, som ogsaa ubetinget burde tages op til fornyet Behandling. Jeg skal ikke her paa denne Foranledning fordybe mig videre i dette, men der er som sagt en Række andre Spørgsmaal, som ogsaa ville paakræve Behandling og Løsning, naar vi i det hele skulle beskæftige os med en Grundlovsrevision. Jeg nærer ogsaa den Tro, at naar man overhovedet vil tage fat paa at løfte den store Sten, som Landstingets Omdannelse er, vilde man snarest lette Opgaven ved at give Arbejdet paa Grundlovsrevisionen et større Omfang, thi der er en Række andre Spørgsmaal, der frembyde sig ved en Grundlovsrevision, hvor man kunde tænke sig, der i Forhandlingen kunde bydes visse Ækvalenter til andre Sider for de store Indrømmelser, som forlanges med Hensyn til Landstingets Omdannelse.

Endvidere er det klart, at det nuværende Folketing er ikke tilstrækkelig udrustet til at tage den store Forfatningsrevision op, som knytter sig til Forslaget om Landstingets Omdannelse. Folketinget er for gruppesplittet dertil. Der har ikke samlet sig en tilstrækkelig kraftig og samstemmende politisk organiseret Magt bagved Regeringen til, at det er muligt med Udsigt og Held at tage en saadan Forfatningsrevision op. Heller ikke er Folketinget et tilstrækkeligt nøje Udtryk for Befolkningen til, at det vil være rigtigt for det nu at gaa til den store Opgaves Løsning i dens fulde Omfang. Vi erkende fra alle Sider, at den bestaaende Valgkredsordning er i høj Grad ufyldstgørende. Vi erkende, at alene som Følge af den er Folketinget ikke noget fyldigt Billede af den almindelige Vælgerbefolkning. Der har ogsaa i senere Aar arbejdet sig frem stærke og berettigede Krav om Valgrettens Udvidelse til Kvinderne og til de unge myndige Vælgere, Krav, som man ikke vil kunne undslaa sig for at tage op, og Krav, uden hvis Løsning Folketinget ikke staar som det tilstrækkelig fuldgyldige Udtryk for Befolkningen.

Og endelig — saaledes som de Grupper, paa hvis Vegne jeg taler, med tilstrækkelig Tydelighed have fremhævet det i Betænkningen — magter den nuværende Regering ikke denne Opgave. Den magter hverken med tilstrækkelig Virkning at føre Forhandlingen, og end mindre magter den

med tilstrækkelig Styrke at føre Kampen. Det forstod den ogsaa, som jeg før nævnedes, særdeles godt ved sin Tiltræden. Nu tænker den anderledes. Det er mig ganske gaadefuldt, hvad det er, der kan have bibragt den høje Regering en Forestilling om, at dens Styrke i Mellemtiden skulde være bleven saa betydeligt forøget.

Det er naturligt, og den nuværende Regering vil vel heller ikke nægte det, at at man maa søge at komme frem ad Forhandlingens Vej. Det ligger i vor Forfatnings Natur, at vi skulle søge til det yderste at komme frem ad denne Vej, og ikke mindst ligger det i den Kendsgerning, at Grundloven, hvis den skal holdes — og at Grundloven skal holdes, ere vi vel alle enige om —, kræver, at det er til selve Landstingets Vælgerkorps, der skal appelleres, naar det drejer sig om en Omformning af Landstinget. Haabløs er en saadan Forhandling paa ingen Maade, naar man tager Tingene praktisk og vælger de rette Veje og navnlig giver Forholdene Tid til at udvikle sig og Tankerne Tid til at modnes. Fra Højre er der, ikke mindst under de foreløbige Forhandlinger om denne Sag, fremkommet forskellige Antydninger af, at man ingenlunde anser det for rigtigt ubetinget at holde paa Landstinget i dets nuværende Sammensætning. For nylig have vi hørt en fremragende Landstingsmand paa et Møde i Fredericia udtale, at ogsaa han — og han er dog en meget ivrig Tilhænger af det Princip, hvorpaa Landstinget er bygget — er villig til at gaa med til en Forhandling om en anden Form for Landstingets Sammensætning og til en Udvidelse af Valgretten til dette Ting. Endvidere er der kommet stærke Antydninger i denne Retning frem fra forskellige Sider i dette Ting.

Der er fremkommet Røster fra Højre, som tydeligt vise, at man ikke anser det for rigtig, afgjort og endeligt at knytte sin Sag til en privilegeret Valgret, som er Udtryk for en gunstigere økonomisk Stilling, at man kunde tænke sig Landstinget sammensat paa en Maade, som vel var væsentlig forskellig fra Folketingets, men hvor denne Væsenforskel ikke var at søge i et Vælgerkorps med en økonomisk Fortrinsstilling eller økonomiske Privilegier. Ligeledes er det en bekendt Sag, at Kravet om Forholdstals Anvendelse ved Folketingets Sammensætning har vokset sig stærkt indenfor Højre, saa at man — det er tilkendegivet af Mænd, der sidde som Højres Talsmænd her, og ogsaa i Høj-